

NAKC Kampeerweek Camping Vrachelen in Den Hout (N-Brabant)

Van 9 tot 17 augustus 2024

Nationaal Park De Biesbosch

De camping ligt vlak bij het Nationaal Park De Biesbosch, een gebied van ca. 90 km² waarvan de meeste deelnemers wel zo ongeveer weten hoe dit is ontstaan. Maar zodra je je gaat verdiepen in de geschiedenis hiervan en je het landschap door er te gaan wandelen en fietsen in je opneemt, ontdek je hoe weinig je eigenlijk weet en hoeveel dit gebied voor ons te bieden heeft. Wat er allemaal valt te ontdekken, te ervaren en te leren en voor een club als de NAKC is het een gebied waar je nog vele malen kunt terugkeren. Om vanuit telkens weer andere plekken de natuur en geschiedenis te leren kennen. Er zijn ook delen welke officieel niet onder het Nationaal Park vallen maar toch tot “De Biesbosch” behoren. Deze zijn nog grotendeels in gebruik als agrarisch gebied met hier en daar bebouwde delen in de vorm van dorpen, boerenbedrijven en industrieterreinen. Door voortschrijdend inzicht in hoe de natuur zich weer zou moeten ontwikkelen zijn er steeds meer plannen – waarvan enkelen ook al in uitvoering – om agrarisch gebied om te zetten in natuur. Een lange weg maar erg hoopgevend.

“De Biesbosch” bestaat uit de verschillende delen zoals De Sliedrechtse Biesbosch, de Hollandse Biesbosch, De Brabantse Biesbosch (Noordwaard) en Brabantse Biesbosch (Zuidwaard) plus een tweetal delen welke tot nu toe een agrarische bestemming hebben. En zoals al gezegd, deze laatste zijn aan grote verandering onderhevig omdat in toenemende mate landbouwgebied wordt en zal worden omgezet in natuurgebied.

Historie van het gebied

De oorsprong van De Biesbosch kennen we allemaal wel een beetje maar dat dit al zo lang is geleden was voor velen van ons toch wel een verrassing. De Elizabethvloed uit 1421 heeft er destijds voor gezorgd dat grote delen van het gebied werden verzwolgen door het zoute water van de Noordzee. In de decennia daarna werd de invloed van de zee steeds groter doordat we nog niet over de kennis en ervaring beschikten om “de zee te temmen” en ons land te beschermen tegen overstromingen. Zo ontstond uiteindelijk de Biesbosch zoals wij deze hebben gekend van vóór de Deltawerken. Je snapt dan steeds beter hoe ingrijpend de Deltawerken zijn geweest op natuur en landschap. Tijdens de verschillende (fiets)tochten werden weer mooie plaatjes geschoten waarvan hierna een heel prachtig voorbeeld.



Een bezoek van slechts een week aan dit gebied is natuurlijk weer veel tekort geweest om zelfs maar een fractie hiervan goed te kunnen verkennen en het ligt dan ook voor de hand dat we vaker met de club in dit gebied zullen neerstrijken.

Verblijf op camping Vrachelen

Door de groei van Den Hout ligt de camping inmiddels aan de rand van het dorp. De camping zelf is voortgekomen uit een agrarisch bedrijf en na het overlijden van de echtgenoot inmiddels eigendom van Marja Pheninckx die de camping op een moederlijke manier bestiert. Ze schoof graag een keertje aan bij het koffie-uurtje om kennis te maken en te ervaren hoe het er in onze groep aan toe gaat en vond het heel gezellig. Bij het afscheid op zaterdag hebben verschillende leden aangegeven dat ze hopen nog eens terug te kunnen komen hoewel Marja van plan is om over 2 à 3 jaar ermee te stoppen en dan zal de camping waarschijnlijk plaatsmaken voor woningbouw wat heel jammer zou zijn.

Karin was onze gastvrouw en had zich weer prima voorbereid om deze week te laten slagen. Er werden genoeg plannen en plannetjes gelanceerd om te weten dat we weer tijd tekort zouden komen. En de indeling van de koffie- en borrelbeurten vooraf was voor iedereen duidelijk. Iedereen kon zijn of haar inkopen op tijd doen en afstemmen op het geplande tijdstip dat de groep moest worden gevoederd met koek en lekkere hapjes.

Hoe zomers ook, de weersomstandigheden nodigden de eerste dagen niet uit om van meet af aan al te actief te zijn. Op zondag, maandag en ook nog dinsdag was het zo drukkend warm dat we onze fiets- en wandelplannen daarop wel moesten aanpassen. In de nachten bleef het tot in de kleine uurtjes zo warm dat we heel lang buiten konden blijven zitten en weinig zin hadden om te gaan slapen in de caravan of camper waar de temperatuur soms opliep tot meer dan 40°. Wat op zich soms weer leidde tot ontboezemingen over wat we 's nachts bij die warmte wel droegen of beter gezegd wat niet.

We hadden het geluk dat er op de camping een aantal hoge bomen stonden waar we de schaduw en koelte konden opzoeken als we bij elkaar kwamen voor de koffie en de borrel.



Het lijkt wel iedere kampeerweek zo te moeten gaan dus ook deze keer moest een lid van de club de vakantie afbreken. Nu betrof het Ton die vlak voor zijn vakantie was gevallen en toch dacht dat het wel kon om met de caravan naar Den Hout te komen. Nee dus, uiteindelijk moest hij de handdoek in de ring gooien en werd hij opgehaald door zijn zoon. Wel betekende dit voor schrijver dezes dat hij de plek van Ton mocht innemen. Door eigen keuze stond ik eigenlijk wat ver van de groep en dat is nu eenmaal minder leuk. Met die verplaatsing ben ik zo'n beetje de hele zondag (en in de hitte) bezig geweest. De caravan moest worden onttakeld en over een afstand van ca. 80 meter!!! met de mover verplaatst worden. Om hem daarna weer te installeren en op te bouwen. Het was een warm klusje maar ik kreeg er een mooie plek voor terug. Ook Margreet stond wat verder van de groep verwijderd maar na overleg gaf ze mij de ruimte om de plek van Ton in te nemen, ze vond het prima waar ze nu stond 😊😊.

Ook Nelly bleek niet ongeschonden aan de vakantie te zijn begonnen en had medische verzorging nodig door een ongevalletje van voor de vakantie. Bezoekjes aan het ziekenhuis moesten worden ingepland en het moet worden gezegd, de anderen hebben daar weinig of niets van gemerkt anders dan dat het verband om haar been na ieder bezoek zichtbaar minder werd.

Misschien had Henny (Br.) stiekem behoefte om haar dochter die week toch nog even te zien want ze had haar fietscomputer thuis laten liggen. En dat fietst verrekte moeilijk kan ik uit eigen ervaring zeggen. Met als gevolg dat dochterlief op maandag vanuit Deventer!!! (300 km v.v.) het apparaatje kwam brengen.

Door de voorspelde regen op vrijdag had schrijver dezes besloten de luifel al op donderdag weg te halen en dat was ook maar goed ook want het is vrijdag de hele dag niet droog geweest. Dat weghalen van de luifel ging overigens wel onder het toeziend oog van een aantal leden die er niet voor terugdeinsden om de nodige aanwijzingen te geven en me aan te moedigen. Deze heren hadden op dat moment duidelijk een zekere afstand tot de arbeidsmarkt 😊. En ze deden dat onder het genot van een drankje waarbij wel moet worden gezegd dat Harry mij een biertje kwam brengen omdat hij erg te doen had met zo'n harde werker.



Wat hebben we weer zoal ondernomen

Aan de hand van de ontvangen foto's van deze week ontstaan direct weer de nodige herinneringen aan wat we allemaal weer gezien en ervaren hebben. En vooral hoeveel plezier we met z'n allen altijd weer hebben en hoe gezellig het is om samen dingen te ondernemen en al deze ervaringen tijdens de borrel en de koffie te delen en uit te wisselen.

Brabants Museum Oud-Oosterhout in Oosterhout beschikt niet alleen over een fraaie tuin maar ook over een prachtige collectie zandsculpturen waarvan hierbij een romantisch voorbeeld.



Hoe komt het toch dat dit beeld het meest werd gefotografeerd? Hebben we niet allemaal een soort nostalgisch verlangen naar een tijd die al zover achter ons ligt maar en waaraan velen van ons zulke mooie herinneringen hebben overgehouden? Een bekend spreekwoord is: *“herinneringen gaan langer mee dan spullen”* en dit is er een heel goed voorbeeld van, hoe je eigen leven ook verlopen moge zijn. Op dinsdag tijdens een prachtige fietstocht gebruikten een aantal van ons – op aanraden van een paar leden die er al geweest waren - de lunch in restaurant Onze Kerk in Hooge Zwaluw. Deze kerk is werkelijk prachtig ingericht voor horeca waarbij de oorspronkelijke sfeer van het gebouw voldoende bewaard is gebleven. Een heel bijzondere ervaring en een aanrader voor bezoekers van de streek.



Het oude gedeelte van Drimmelen is het bezoeken meer dan waard en dit doorkijkje in een van de middeleeuwse straatjes is daar een goed voorbeeld van, de fotograaf had een goed oog voor de schoonheid hiervan.



Op woensdag togen we met z'n allen naar Drimmelen waar niet alleen deze foto is gemaakt maar waar we ons ook gingen inschepen voor een prachtige boottocht dwars door het natuurpark De Biesbosch. Karin had voor alle deelnemers de tickets gekocht en een plek op de boot gereserveerd welke een prachtig uitzicht bood op waar en in welke richting we voeren. Voor de liefhebbers was er een bovendek waar je een prachtig uitzicht had op alle flora en fauna welke in dit gebied voorkomen.



Het traditionele gezamenlijke diner – ditmaal op donderdag – was in het nabijgelegen Pannekoeckershuis wat duidelijk ook was afgestemd op gezinnen met kinderen. Met placemats waarvan je de achterkant kon inkleuren en potjes met kleurpotloden klaar stonden voor gebruik. En jawel hoor, enkelen van ons konden de verleiding niet weerstaan. Ooit verworven vaardigheden werden nog eens tentoongesteld door onmiddellijk de achterkant te gaan inkleuren en te laten zien dat we het nog niet verleerd waren.



Van alle weken welke ik zelf heb meegemaakt is er niet een welke niet voldeed aan de verwachtingen. De saamhorigheid van de groep was weer geweldig en ook nu weer konden we terugkijken op een geslaagde en heel gezellige kampeerweek. Met nogmaals onze dank aan Karin die een en ander in goede banen leidde en een prima gastvrouw was, je mag dit vaker doen 😊 .

Wormerveer, 29 augustus 2024

PB